

ЕЛЕНА.

Лошитѣ хора прочее ще ся много засрамѣтъ, като видѣтъ, че сичкитѣ челоуѣци ще имѣ дознаѣтъ грѣховеѣтъ, които сѣ държали скритоуѣ.

УЧИТЕЛКА.

Тѣ ще ся толко подсрамѣтъ, щото ще ся моуѣтъ на планиныѣ да ся срушѣтъ възѣ тѣхѣ и да ги смажѣтъ, но тѣхнитѣ гласове ще бѣдѣтъ неполѣзни; тогава ще имѣ потрѣбоуа да изуѣвѣтъ срама на тѣхныѣ тѣ лошы работы прѣдѣ лицето на вселеннѣ.

МАРІЯ.

Колкото отѣ моюѣ странѣ, азѣ мыслѣъ, че за да придобуѣъ Бога, трѣбоуа да правѣ добро на сиромаситѣ; а туй ми ся не вижда толко мѣчно. Тѣзи хора тамѣ, толкози мя подбуждате да ся смилѣ на тѣхѣ, щото ако бы ми ся дозволило, нарадо сѣрдце быхѣ имѣ да-ла хлѣба отѣ устата си.

УЧИТЕЛКА.

Но, ако быхте была много гладна, драга?

МАРІЯ.

Добрѣ, тогава щехѣ да имѣ дамѣ половинѣтъ, а другѣтъ да изѣдѣ азѣ. Но, кажете ми, учителко; нека прѣдложимѣ, че една жена е много лоша, че ся секога сѣрди, че бы пила безмѣрно вѣното и ракиѣтъ, че бы была лѣжлива, че бы говорила зло за ближния си; тази жена; ако раздаваше милостинѣъ, можела ли бы сѣ сичкитѣ си тѣзи грѣшки да ся прѣдстави прѣдѣ Бога?